

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/144/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612201697
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4612201697.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenom : TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi : Jaroslav I., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpenom : HKP Legal s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatení 1.216,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany z 28. mája 2012 pod č. k. 5C/120/2012-40 v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 25,98 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia JUDr. Tomášovi Kušnírovi.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok v sume 76,50 eura po právoplatnosti uznesenia. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia späťvzatie návrhu zdôvodnil ust. § 96 OSP, pretože navrhovateľ svoj návrh na začatie konania v priebehu konania vzal späť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť trovy konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli. Ďalej poukázal na ust. § 150 ods. 1 OSP a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa, keď nemal za to, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. V ďalšej časti zdôvodnil svoje rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Vedľajší účastník napadol uznesenie v časti náhrady nepriznaných trov konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, keď prvostupňový súd vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP. Uviedol, že citované ustanovenie si vyžaduje celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Uznesenie prvostupňového súdu neobsahuje dôvody, pre ktoré by mala byť aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP dôvodná a správna. V danom prípade mal prvostupňový súd rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a zistiť, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a navrhovateľ svojim podaním nezaviniť zastavenie konania. Navrhovateľ tým, že vzal žalobu v celom rozsahu späť zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy konania z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom. Napriek tomu nebol vyzvaný na ich vyčíslenie. Skôr ich vyčísliť nemohol, nakoľko nedisponoval kompletným

návrhom na začatie konania, ktorý mu doposiaľ doručený nebol. Ďalej poukázal na ust. § 93 ods. 4 OSP z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za nedostatočne odôvodnené a nepresvedčivé. Súd prvého stupňa svojim rozhodnutím poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do jeho procesných práv a znemožnil mu tak reálny výkon úloh vymedzeným mu zákonom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho okrem iného aj tzv. princíp rovnosti zbraní. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil, a priznal mu náhradu trov konania, prípadne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ. Stotožnil sa s rozhodnutím prvostupňového súdu, nakoľko mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami k danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodovaciu činnosť krajských súdov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznali. V závere uviedol, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. V závere uviedol, že vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, ktoré mohol vykonávať sám vedľajší účastník. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sám oznámil vstup do konania, pričom o predmete sporu nemal žiadnu vedomosť. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka uviedol, že návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnom vynaložených trov konania. V zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov čiže SD EU nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 OSP o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov, za ktorý sa považuje aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je účinné od 15.10.2008, bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení sa dopĺňa Občiansky súdny poriadok (zák. č.99/1963 Zb.).

Cieľom novej právnej úpravy bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov vyplýva z § 3 ods. 4 zák. č. 250/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej Zákon o ochrane spotrebiteľa). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav rovnako ako sám spotrebiteľ. Právo spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 OSP zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 OSP. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka, alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Paušálny vstup združenia na ochranu spotrebiteľa OSA do konaní, v ktorých okrem spisovej značky a mena účastníka konania nemali žiadnu vedomosť a bez vedomosti spotrebiteľa, ktorého záujmy majú hájiť v danom spore odvolací súd účelnosť úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý sa dal vo veci zastúpiť Advokátskou kanceláriou HKP Legal s.r.o., nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania. Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a zástupcom vyúčtované trovy konania za neetické, keď zástupca vedľajšieho účastníka si účtoval trovy konania a to úroky z omeškania od 14.06.2011 do 10.05.2012 ku dňu začatia poskytovania právnych služieb a za úkon prípravy a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia a hromadného vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa zastúpenom advokátskou kanceláriou skôr navodzuje dojem, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil. Navrhovateľ bol úspešný v odvolacom konaní, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá OSP, preto mu odvolací súd s poukazom na ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP priznal náhradu trov odvolacieho konania. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia a to písomné vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka za 1 úkon právnej pomoci vo výške 18,26 eura a režijného paušálu vo výške 76,63 eura, keď predmetom odvolania bol len výrok o náhrade trov konania, ktoré si vedľajší účastník uplatnil v sume 189,60 eura. Odvolací súd nepriznal DPH, pretože zástupca navrhovateľa nepreukázal, že je platcom DPH.

V závere svojho odvolania vedľajší účastník uviedol, že v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s názorom súdu prvého stupňa, žiadal, aby v zmysle 109 ods. 1 písm. c/ OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil, a požiadal Súdny dvor európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie, vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci ako o predbežnej otázke. Odvolací súd návrh na prerušenie konania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zamietol. Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní európskej únie, Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „ZFEU“) má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú : a/ výkladu zmlúv, b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym orgánom a tento orgán usúdil, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na súdny dvor európskej únie, aby o nej rozhodol. V druhej vete v článku 267 ZFEU je zakotvená povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný, požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t. j., že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle článku 267 ZFEU. V danej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únievého práva, nakoľko

právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom v danej veci umožňuje spotrebiteľskému združeniu plnohodnotné zastúpenie vrátane priznania náhrady trov konania, pričom je potrebné rozlišovať právo na náhradu trov konania a právo na priznanie účelne vynaložených trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.